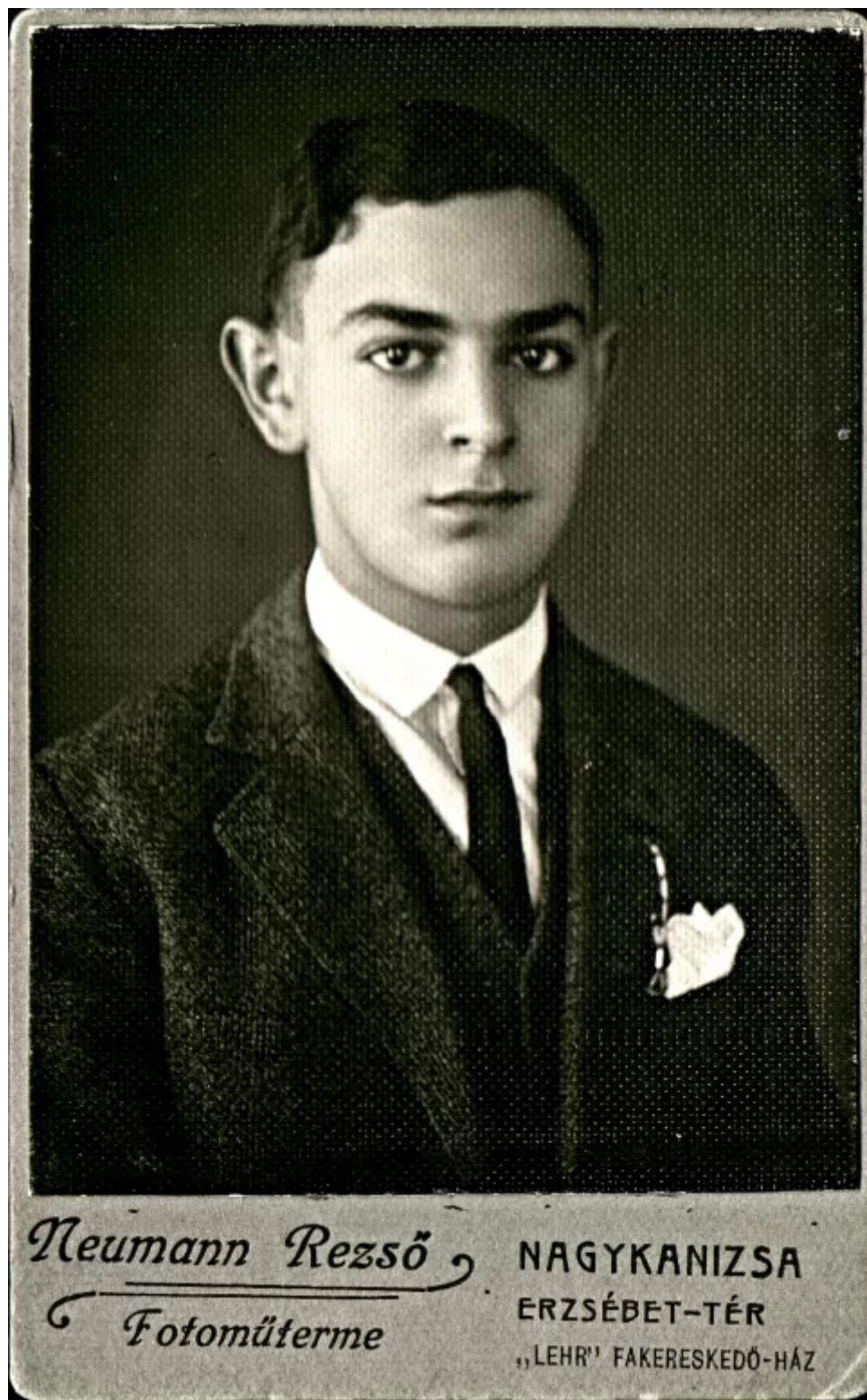

Fenyvesi Lajos

Lajos bátyámról készült műtermi fotó az 1930-as évek közepéről, Nagykanizsán. Lajos bátyám 1914-ben született, ő volt a legutolsó, a legfiatalabb a fiúk között. Csak hat elemi végzett, és egy bőrkereskedésben volt eladó. Ezt a munkát végezte addig, amíg el nem vitték munkaszolgálatosnak. Imrével közös munkásszázadban volt, együtt csinálták végig. A nagy áttörésnél [lásd: Don-kanyar; doni áttörés: 1943. január 12--14. -- A szerk.] Imre meghalt, megfagyott, Lajos pedig fogságba került, és 1948-ig szovjet hadifogságban volt Nyizsnij Tagilban, a

szovjet Urál hegység szibériai oldalán. 1948-ban hazajött betegen. Visszament [Nagy]Kanizsára, feleségül vette a volt bőrkereskedés tulajdonosának a lányát, és nagyon szépen éltek, csak Lajos folyton beteg volt. A veséje zsugorodott, aztán lett belőle hasnyálmirigy-gyulladás meg egyebek. 1958-ban halt meg, 1959-ben pedig a felesége, akinek a szíve Auschwitz után szintén nagyon rossz volt, utánahalt a bánattól.